

[Justitsministeren.]

med Hensyn til § 4, baade at der er Kontrol, og at Bestemmelsen ligefrem er nødvendig for Administrationens Skyld, idet man ellers vilde komme til at forbyde en Mængde Ting, som ingen af os har noget imod; og at give Dispensationer vilde jo medføre et ganske urimeligt Arbejde. Der mangler, som sagt, ikke Kontrol, thi finder man noget mistænkeligt, kan Overenskomsten med Forsvarsministeren ophæves.

Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 7—10 synes jeg, man kan indvende mod dem under eet, at de hører hjemme i ganske andre Love. En Bestemmelse som den, der skulde forbyde indkaldte værnepligtige at bære Vaaben udenfor Tjenesten, hører absolut ikke hjemme i denne Lov. Vil man have en saadan Bestemmelse, maa den optages i Loven om Rigets Forsvar. Ligesaa med Ændringsforslaget om, at ingen Stats-tjenestemand kan være Direktør, Bestyrelsesmedlem o. s. v. i et Selskab, som tilvirker Vaaben af den i § 1 omhandlede Art. En saadan Bestemmelse hører hjemme i Tjenestemandsløven, den har ikke sin Plads i denne Lov.

Hvad de af Mindretallet under Nr. 8, 9 og 10 stillede Ændringsforslag angaar, forbavser det mig noget, at man her ligefrem vil begrænse dansk Industri paa den Maade, at man nærmest vil gøre det ganske umuligt overhovedet at give sig af med en hvilken som helst Fabrikation af denne Art. Her maa vi formentlig stille os paa lignende Maade som alle mulige andre Regeringer og alle mulige andre Lande, saaledes at vi ikke er handikappede paa dette Omraade. Saadanne Bestemmelser som den, at man skulde offentliggøre, hvem man har solgt til, eller at man i hvert enkelt Tilfælde skulde have Ministeriets Samtykke til at sælge, vilde ligefrem gøre det nødvendigt at oprette et specielt Kontor, og en Mængde af disse Handler vilde jo være af en saadan Art, at vi paa Forhaand kunde sige: selvfølgelig er de tilladelige. Kun i ganske særlige Tilfælde, hvor der er Grund til Mistanke, vil det være rimeligt at passe paa.

Jeg maa altsaa fraraade disse Ændringsforslag, dels fordi den Kontrol, man mener at savne, faktisk er til Stede, dels fordi de vilde komme i Strid med de almindelige Synspunkter, ud fra hvilke man giver Love, og hvorefter man ikke vil forbyde alt det, der i og for sig bør være tilladeligt, men kun gribe ind overfor det, der kan

være mistænkeligt, dels endelig fordi nogle af Ændringsforslagene hører hjemme i andre Love.

Ordføreren (Jensen-Stevns): Ligesom den højtærede Justitsminister skal jeg tillade mig at anbefale, at man stemmer mod samtlige de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og i Fortsættelse af de Indvendinger, som af den højtærede Justitsminister blev gjort overfor disse Mindretalsforslag, skal jeg tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Hensigten med det første af Mindretallets Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 er at bringe de frivillige Korps, der er Tale om, ind under samme Forbuds- og Tilsynsbestemmelser, som gælder for private. Men de Korps, hvorom det drejer sig, er jo frivillige Korps, som i Henhold til Hærlovens § 210 har indgaaet en Overenskomst med Krigsministeriet. Det hedder i Hærlovens § 210, at frivillige Korps, der er organiserede og øvede saaledes, at de kan være Hæren til Støtte, kan knyttes til Hæren ved Overenskomst mellem Ministeren og de paagældende Korps, og de Overenskomster, som i Henhold til denne Lovbestemmelse er sluttet mellem Ministeren og de paagældende Korps, hjemler i Fredstid et vidtgaaende Tilsyn fra Ministeriets Side med disse Korps' Organisation og Arbejdsmaade o. s. v., og i Krigstilfælde er Forholdet det, at disse Korps ligefrem indtræder som en fast Bestanddel af Rigets Forsvarsberedskab. Det kan yderligere tilføjes, at disse frivillige Korps vist i Regelen arbejder med Hærens Materiel og benytter det ved deres Uddannelse. Under disse Omstændigheder kan Flertallet i det stillede Ændringsforslag kun se et Udtryk for Misbilligelse, for Uvillie overfor det Frivillighedens Princip, som de nævnte Korps er Udtryk for. Vi ser saaledes derpaa, at det er et godt Formaal, et Statsformaal, som paa denne Maade røgtes, og at der ikke er nogen som helst Grund til at lægge Hindringer i Vejen derfor.

Ændringsforslaget under Nr. 7 til § 5, hvorefter det forbydes indkaldte værnepligtige at bære Vaaben udenfor Tjenesten, kan vi heller ikke paa nogen Maade stemme for. Vi mener, at der deri ligger en ganske uberettiget Mistillid til det indkaldte Mandskab. Jeg lagde nok Mærke til, at den ærede Ordfører for Mindretallet talte om Soldater, som i Beruselse og Hidsighed drog de blanke Vaaben. Jeg har selv i en lang Aarrække været en flittig Læser af vore Aviser, men jeg maa sige, at jeg ikke er blevet opmærksom paa, at der finder saadanne Ting Sted,